COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 7.5.2007
COM(2007) 238 final

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind autorizarea Republicii Italiene de a aplica măsuri derogatorii de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) şi de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

(Numai versiunea în limba italiană este autentică)

(prezentată de Comisie)

EXPUNERE DE MOTIVE

1) CONTEXTUL PROPUNERII

- **Motivele şi obiectivele propunerii**

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la prezenta directivă, pentru a simplifica procedura de aplicare a taxei sau pentru a evita anumite tipuri de evaziuni fiscale sau de fraude.

Printr-o scrisoare înregistrată la Secretariatul General al Comisiei, Italia a solicitat obținerea unei autorizații de a introduce măsuri derogatorii de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) şi de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE. În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat la data de 28 februarie 2007 celelalte state membre cu privire la solicitarea introdusă de Italia. La data de 21 noiembrie 2006, Comisia a informat Italia că este în posesia tuturor informațiilor necesare în vederea evaluării solicitării acesteia.

- **Contextul general**

Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE prevede că o persoană plătitoare de impozit are dreptul de a deduce TVA percepută pentru achizițiile efectuate în scopul unor tranzacții impozabile. Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată anterior prevede ca utilizarea bunurilor care fac parte din activele unei întreprinderi în scopuri private să constituie o prestare de servicii efectuată cu titlu oneros, în cazul în care bunul respectiv a fost considerat ca fiind eligibil pentru o deducere a TVA. Acest sistem permite recuperarea TVA pentru achiziția inițială a unor active care sunt utilizate atât în întreprindere cât şi în sectorul privat, însă pentru a se garanta perceperea de taxe în ceea ce priveşte consumul final, utilizarea privată este considerată în acest caz ca fiind o prestare de servicii, TVA aferentă neputând fi recuperată de o persoană neplătitoare de impozit.

În cazul autovehiculelor, acest sistem este dificil de aplicat din mai multe motive, însă în principal datorită faptului că este dificil să se facă distincția dintre utilizarea în scopuri private şi cea în scopuri profesionale. În cazul în care există o evidență contabilă, aceasta impune o sarcină suplimentară atât întreprinderii cât şi administrației pentru menținerea şi verificarea respectivei evidențe. Numărul de vehicule în cauză presupune că, deşi la scară redusă, o evaziune individuală poate totuşi să crească, atingând valori considerabile.

Ca o alternativă la sistemul definit în cadrul directivei, autoritățile fiscale italiene au solicitat autorizația să limiteze un anumit procent stabilit al deducerii inițiale, şi, în schimb, să scutească întreprinderile de declarația TVA pentru utilizarea privată. Această soluție prezintă avantajul de a simplifica sistemul pentru toate părțile interesate şi de a garanta că un procent din taxă, pentru care s-ar fi putut comite o evaziune, este perceput.

Restricția solicitată a procentului este de 60%. Această cifră se bazează pe cercetările proprii făcute de Italia, şi, în temeiul propunerii, ar fi reexaminată peste doi ani, alături

de modul de funcționare a derogării.

Noul sistem se va aplica tuturor întreprinderilor în care vehiculele nu sunt utilizate în mod exclusiv în scopuri profesionale. Avantajul simplificării unei sume forfetare unice se va pierde, în cazul în care întreprinderile ar avea posibilitatea de a renunța la sistem. Cu toate acestea, anumite vehicule ar fi excluse de la restricția privind dreptul la deducere, şi ar fi, în consecință, supuse normelor uzuale. Într-o primă etapă, orice vehicul cu mai mult de nouă scaune (inclusiv cel al şoferului) şi care depăşeşte o anumită greutate, ar urma să fie exclus. Acest lucru restrânge sfera de aplicare, în principal, la autoturisme, furgoane, autocamionete, motociclete şi motorete. De asemenea, chiar dacă acestea se înscriu în sfera de aplicare a prezentei directive, şi independent de faptul că ar fi utilizate în scopuri private, următoarele vehicule se exclud de la restricția menționată: vehiculele care aparțin întreprinderilor a căror activitate comercială a fost cumpărarea şi vânzarea de vehicule; vehiculele achiziționate în sistem de leasing sau închiriere; taxiurile, vehiculele utilizate pentru instruirea din cadrul şcolilor de şoferi şi vehiculele utilizate de către reprezentanții comerciali.

- **Dispoziții în vigoare în sfera de aplicare a propunerii**

Există sau au existat alte derogări care limitează dreptul de deducere a TVA în ceea ce priveşte vehiculele. În prezent, Regatul Unit beneficiază de o derogare care prevede o restricție de 50% a dreptului la deducere a TVA în cazul unei persoane plătitoare de impozit care închiriază sau al unui locatar cu privire la taxele de închiriere sau de leasing pentru autoturismele aflate în dotarea unei întreprinderi, în cazul în care vehiculul este folosit şi în scopuri private. Regatul Unit este, de asemenea, abilitat să nu considere utilizarea privată a acestor autovehicule ca fiind o prestare cu titlu oneros.

Articolul 176 din Directiva 2006/112/CE stipulează că Consiliul stabileşte cheltuielile pentru care TVA nu este deductibilă. Până atunci, statele membre sunt autorizate să mențină exceptările care sunt în vigoare din 1 ianuarie 1979. În consecință, există un număr de dispoziții de tip „*statu quo*" care restrâng dreptul la deducere în ceea ce priveşte autovehiculele.

- **Coerența cu alte politici şi obiective ale Uniunii**

Nu se aplică.

2) CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE ŞI STUDIUL DE IMPACT

- **Consultarea părților interesate**

Nu este relevantă.

- **Obținerea şi utilizarea expertizei**

Nu a fost necesară o expertiză externă.

- **Studiul de impact**

Propunerea vizează contracararea evaziunii TVA şi simplificarea procedurii de

impozitare, având, în consecință, un impact potențial pozitiv.

Soluția a fost considerată de către Italia ca fiind o măsură adecvată, fiind comparabilă cu alte derogări din trecut sau din prezent. Măsura solicitată este, de asemenea, similară în abordarea pe care o prezintă cu propunerea Comisiei menționată în documentul COM(2004) 728, care conține anumite reguli referitoare la tipurile de cheltuieli susceptibile de a fi supuse unei restricții privind dreptul de deducere.

3) ELEMENTE JURIDICE ALE PROPUNERII

- **Sinteza măsurilor propuse**

Autorizarea Italiei de a aplica o măsură derogatorie de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE pentru a restrânge dreptul unei persoane plătitoare de impozit de a deduce TVA din cheltuielile referitoare la vehicule rutiere motorizate, atunci când vehiculul nu este utilizat în exclusivitate în scopuri profesionale. Atunci când dreptul de deducere va fi fost limitat, o derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) va scuti persoana plătitoare de impozit de declarația TVA privind utilizarea privată a vehiculului. Măsura vizează numai vehiculele care nu depăşesc o anumită greutate şi un anumit număr de scaune, iar dispozițiile prevăd un număr limitat de exceptări specifice de la regulă.

Restricția este fixată la o sumă forfetară de 60%, iar Italia urmează să reexamineze şi să semnaleze atât rata cât şi necesitatea măsurii de derogare după doi ani de experimentare a funcționării acestei derogări. Decizia va expira la prima din cele două date precizate în decizie sau la data la care intră în vigoare normele comunitare privind restricțiile dreptului de deducere în acest domeniu.

- **Temeiul juridic**

Articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

- **Principiul subsidiarității**

Propunerea intră sub incidența competenței exclusive a Comunității. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Principiul proporționalității**

Propunerea respectă principiul proporționalității din următorul (următoarele) motiv(e):

Prezenta decizie vizează o autorizație acordată unui stat membru la solicitarea acestuia şi nu constituie nicio obligație.

Având în vedere sfera de aplicare limitată a derogării, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit.

- **Alegerea instrumentelor**

Instrumente propuse: altele.

Alte mijloace nu ar fi adecvate din următorul (următoarele) motiv(e).

În temeiul articolului 395 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, derogarea de la regulile comune ale TVA este posibilă numai sub autoritatea Consiliului hotărând în unanimitate la o propunere a Comisiei. O decizie a Consiliului reprezintă singurul instrument adecvat, dat fiind faptul că aceasta poate fi adresată unui singur stat membru.

4) IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul comunitar.

5) INFORMAȚII SUPLIMENTARE

- **Reexaminare/revizuire/clauza de caducitate**

Propunerea include o clauză de revizuire.

Propunerea include o clauză de caducitate.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind autorizarea Republicii Italiene de a aplica măsuri derogatorii de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) şi de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1], în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei[2],

întrucât:

(1) Într-o scrisoare din data de 9 octombrie 2006 înregistrată la Secretariatul General al Comisiei la 11 octombrie 2006, Italia a solicitat obținerea autorizației de a introduce măsuri derogatorii de la dispozițiile Directivei 77/388/CEE (în prezent Directiva 2006/112/CE), care reglementează dreptul unei persoane plătitoare de impozit de a deduce TVA plătită pentru achiziții, precum şi de la dispozițiile care solicită declarația privind taxa pentru activele întreprinderilor utilizate în scopuri private.

(2) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE, Comisia a informat celelalte state membre printr-o scrisoare din data de 28 februarie 2007 cu privire la solicitarea introdusă de Italia. Printr-o scrisoare din data de 21 noiembrie 2006, Comisia a informat Italia că este în posesia tuturor informațiilor necesare în vederea evaluării solicitării acesteia.

(3) Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE stabileşte dreptul unei persoane plătitoare de impozit de a deduce TVA percepută pentru livrarea de bunuri şi prestarea de servicii pe care o primeşte în vederea utilizării în cadrul operațiunilor impozabile efectuate de aceasta. Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată anterior conține o obligație de a declara TVA atunci când activul unei întreprinderi este utilizat în scopuri private.

(4) Este dificil să se determine cu exactitate utilizarea privată a vehiculelor, şi chiar dacă acest lucru este posibil, mecanismul este deseori greoi. În cadrul măsurilor solicitate,

---

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.
[2] JO C […], […], p. […].

valoarea TVA pentru cheltuielile care pot beneficia de o deducere pentru vehiculele care nu sunt utilizate în mod exclusiv în scopuri profesionale trebuie – cu mici excepții – să fie stabilită sub formă de rată procentuală. Pe baza informațiilor disponibile în prezent, autoritățile italiene estimează că o rată de 40% este justificabilă. În acelaşi timp, pentru a evita dubla impunere, obligativitatea de a declara TVA pentru utilizarea privată a unui vehicul trebuie să fie suprimată, în cazul în care a făcut obiectul acestei restricții. Aceste măsuri pot fi justificate prin necesitatea de a simplifica procedura de percepere a TVA, precum şi de a împiedica evaziunea fiscală cauzată de o evidență contabilă incorectă.

(5) Aceste măsuri derogatorii trebuie să fie limitate în timp, astfel încât să permită o evaluare a eficacității lor şi a procentului adecvat, din moment ce procentul propus se bazează pe observațiile inițiale referitoare la utilizarea profesională.

(6) La data de 29 octombrie 2004, Comisia a prezentat o propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE, în prezent Directiva 2006/112/CE, în ceea ce priveşte dreptul de a deduce TVA[3]. Măsura derogatorie ar trebui să expire odată cu intrarea în vigoare a directivei propuse, în cazul în care această dată este anterioară celei precizate în prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE, Italia este autorizată să limiteze la 40% dreptul de a deduce TVA percepută pentru cheltuielile referitoare la vehiculele rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopuri profesionale.

Articolul 2

Prin derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE, Italiei i se solicită să nu considere drept prestare de servicii cu titlu oneros utilizarea în scopuri private a vehiculelor incluse în activele întreprinderii unei persoane plătitoare de impozit, în cazul în care aceste vehicule au făcut obiectul unei restricții a dreptului de deducere în temeiul prezentei decizii.

Articolul 3

Cheltuielile legate de vehicule sunt exceptate de la restricția dreptului de deducere autorizată de prezenta decizie, în cazul în care vehiculul se înscrie în oricare din următoarele categorii:

(1) vehiculul face parte din fondul de comerț al persoanei plătitoare de impozit în exercițiul funcțiunii;

(2) vehiculul este utilizat ca şi taxi;

[3] JO L 24, 29.1.2005, p.10. COM(2004) 728

(3) vehiculul este utilizat pentru instruire de către şcolile de şoferi;

(4) vehiculul este utilizat pentru închiriere sau leasing;

(5) vehiculul este utilizat de reprezentanții de vânzări.

Articolul 4

Cheltuielile vizate acoperă achiziția unui vehicul – inclusiv contractele de asociere şi analoage – fabricarea, achiziționarea intracomunitară, importul, leasing-ul sau închirierea, modificarea, reparația sau întreținerea, precum şi cheltuielile aferente livrărilor de bunuri sau prestărilor de servicii realizate în legătură cu aceste vehicule şi cu utilizarea acestora, inclusiv lubrifianții şi combustibilul.

Articolul 5

Articolele 1 şi 2 se aplică tuturor vehiculelor motorizate, altele decât tractoarele agricole sau forestiere, care sunt utilizate de obicei pentru transportul rutier de persoane sau de mărfuri, a căror masă maximă autorizată nu depăşeşte 3 500 kilograme şi care sunt echipate cu cel mult opt scaune, pe lângă cel al şoferului.

Articolul 6

O evaluare pentru primii doi ani a aplicării prezentei decizii, inclusiv o revizuire a limitării aplicate a procentului, este prezentată Comisiei după cea de-a doua aniversare a prezentei decizii şi, în orice caz, cel târziu la 31 decembrie 2009.

Articolul 7

Prezenta decizie expiră în ziua intrării în vigoare a dispozițiilor comunitare care stabilesc cheltuielile referitoare la vehiculele rutiere motorizate care nu urmează să beneficieze de o deducere totală a taxei pe valoarea adăugată, până cel târziu la 31 decembrie 2010.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Preşedintele